

(2003/C 280 E/060)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0503/03
från Joan Vallvé (ELDR) till kommissionen

(21 februari 2003)

Ämne: Katalanska på kommissionens webbplats

I Europaparlamentets resolution av den 11 december 1990 om situationen för gemenskapens språk och för katalanska⁽¹⁾ begärdes specifikt i punkt 4 att kommissionen skulle vidta åtgärder för att bland annat göra det möjligt att sprida offentlig information om EU-institutionerna på katalanska i alla medier.

Det bör noteras att Europaparlamentets webbplats redan är tillgänglig på kandidatländernas 12 språk (förutom på de 11 officiella språken) och att många av dessa språk är mindre spridda än andra språk inom EU. Detta är till exempel fallet för katalanska, som är officiellt språk i tre regioner med lagstiftningsbefogenheter där 11 miljoner personer bor och som talas av 8 miljoner personer. Därmed ligger katalanska före svenska, finska, danska, bulgariska, slovenska, slovakiska, litauiska, lettiska, estniska och maltesiska och är i Europa jämförbart med portugisiska och tjeckiska.

Katalanska tillhör en grupp språk som har officiell status inom sina respektive territorier i medlemsstaterna men som inte erkänns officiellt på EU-nivå.

Avser Europeiska kommissionen att införa dessa språk på sin webbplats i enlighet med det som tidigare krävdes i parlamentets ovannämnda resolution?

⁽¹⁾ EGT C 19, 28.1.1991, s. 42.

Svar från Romano Prodi på kommissionens vägnar

(7 mars 2003)

Sedan unionens webbplats Europa startade 1995 har kommissionen utvidgat den allmänna principen om att använda alla officiella EU-språk till att även omfatta publikation på elektronisk väg.

Via Europa (<http://europa.eu.int>) får allmänheten tillgång till såväl officiella handlingar som en stor mängd inofficiell information. Kommissionens mål är att allmänheten skall kunna läsa denna information på valfritt officiellt EU-språk, med förbehåll för tekniska begränsningar och personal – och budgetmässiga resurser. Detta mål kommer att vara fortsatt prioriterat i samband med utvidgningen.

Det är medlemsstaterna som är behöriga att fastställa de officiella språken.

(2003/C 280 E/061)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0506/03
från Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) till kommissionen

(21 februari 2003)

Ämne: Förståelse av patientinformationsblad

Med bakgrund av de rekommendationer som man kan höra i tv-reklam om de försiktighetsåtgärder som måste vidtas vid intag av de läkemedel som annonseras, är det förvånande att de patientinformationsblad som följer med läkemedlen, så kallade bipacksedlar, endast finns på språket i landet där de är tänkta att konsumeras.

Genom detta hindras medborgare från andra medlemsstater som av någon anledning (arbete, turism, etc.) befinner sig i ett annat land att förstå det som förklaras på dessa bipacksedlar, särskilt när det gäller kontraindikationer.

Anser kommissionen att man bör förespråka att gemenskapslagstiftning antas som gör det obligatoriskt för alla bipacksedlar att publiceras på tre språk, så att medborgare i övriga medlemsstater som konsumerar dessa produkter kan förstå vad som anges, utan risker för deras hälsa på grund av det som kontraindikationerna eventuellt innehåller?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(22 april 2003)

Det viktigaste syftet med gemenskapens lagstiftning om framställning, distribution och användning av läkemedel är att skydda människors hälsa. Den information som användarna ges måste tillgodose hög krav på konsumentskydd, så att läkemedlen används på ett riktigt sätt med hjälp av fullständig och begriplig information.

I artikel 59 i direktiv 2001/83/EG⁽¹⁾ föreskrivs att bipacksedeln skall utformas i överensstämmelse med sammanfattningen av produktens egenskaper. För produkter som godkänts i gemenskapen finns det en enda produktbeskrivning som överenskommit på gemenskapsnivå och som ingår i gemenskapens beslut. Texten på bipacksedeln är densamma i hela unionen.

I enlighet med artikel 63.2 i detta direktiv måste bipacksedeln vara utformad på minst det eller de officiella språken i den eller de medlemsstater där läkemedlet säljs. Om mer än ett språk används, måste hela texten vara skriven på varje språk och bipacksedelns läsbarhet får inte påverkas negativt. Innehållet i alla språkversionerna måste vara identiskt.

För ögonblicket kan innehavaren av marknadsstillståndet avgöra om bipacksedelns text ska översättas till tre eller fler språk.

Kommissionen stöder varje initiativ som innebär att patienterna får bättre information om läkemedlen. Vårt förslag att revidera direktiv 2001/83/EG och förordning 2309/93/EG⁽²⁾ innehåller olika viktiga uppslag på området. I december 2002 godkände kommissionen vissa ändringsförslag från parlamentet, vilka innebär att tydligheten ökas och att patienterna får mer och bättre information. Bland parlamentets ändringar fanns emellertid ingen som gällde språken på bipacksedeln.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, EGT L 311, 28.11.2001.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2309/93 av den 22 juli 1993 om gemenskapsförfaranden för godkännande för försäljning av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet, EGT L 214, 24.8.1993.

(2003/C 280 E/062)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0513/03

från Alexander de Roo (Verts/ALE) till kommissionen

(24 februari 2003)

Ämne: Rivningsvirke och dioxiner i kött

Förbränning av rivningsvirke i en torkanläggning i Erfurt (Tyskland) förefaller vara orsaken till förekomsten av dioxiner i djurfoder och kött.

Trä och träprodukter bearbetas och impregneras i hög grad för att förbättra beständigheten. Till detta användas ofta klorerade kolväten.

Om bearbetat trä (bygg- och rivningsavfall) förbränns uppstår dioxin.

Är Europeiska kommissionen beredd att reglera förbränning av rivningsvirke och impregnerat trä och endast tillåta denna förbränningsmetod i specialiserade bearbetningsanläggningar och se till att detta inte får någon effekt på livsmedelskedjan?